

[A. C. Normann.]

ningsområder spiller så stor en rolle. Jeg ved ikke, om det er, fordi man ikke har kunnet finde sine egne ben eller har haft besvær med det på jordlovgivningens område, at man venter, at det vil vare længe, inden der kan komme harmoni og sikkerhed til stede for et parlamentarisk flertal, eller hvad årsagerne kan være. Men jeg er klar over én ting, og det er, at folketinget og landet ikke er tjent med, at der lovgives på den måde, der her lægges op til.

Niels Westerby: Jeg tror, at finansministeren og vi alle sammen bliver nødt til at give de ordførere ret, der har fremhævet, at dette lovforslag, selv om jeg er enig i, at det har et finansielt og ikke et jordpolitisk hovedsigte, selvfølgelig må ses i sammenhæng med bestræbelserne på jordlovgivningens område, fordi kapitalvindingsskatten, hvis den bliver høj, kan hæmme udbuddet af jord, og det er udbud af jord, vi skal have frem. Derfor tror jeg, at man i de områder, hvor der er knaphed på jord, og hvor det er svært at få en byudvikling, bliver nødt til at arbejde med tanker om en frigørelsesafgift, f. eks. en frigørelsesafgift ved jordens overgang fra yderzone til inderzone og mellemzone. Men i de tilfælde, hvor det sker, kan man ikke anvende kapitalvindingsskatten, hvis den bliver af en nævneværdig størrelse, for så vil den hæmme udbuddet af jord. Derfor tror jeg, at kapitalvindingsskatten må anvendes i andre grupper af tilfælde end f. eks. en frigørelsesafgift ved jordens overgang fra yderzone til inderzone. Man bliver nødt til at se det i denne sammenhæng. Hvis man generelt gennemfører en kapitalvindingsskat, der omfatter alle større faste ejendomme, vil man nemt komme til at gøre stor jordpolitisk skade, og derfor kan vi ikke klare os med denne lov isoleret. Selv om den har et fiskalt, finansielt hovedsigte, lader det sig ikke gøre, fordi en finansiell, fiskal foranstaltning kan have skadelige jordpolitiske virkninger. Derfor bliver vi nødt til at tage det forhold i betragtning. Så vidt tror jeg at finansministeren gør klogt i at give nogle af ordførerne, herunder også mig selv, ret.

Jeg sagde, at den nuværende skat var 30 pct., og det er den jo også i den forstand, at man efter den nuværende lov har en række udviklede fradrag; man har inflationsfra-

draget, man har 10.000-40.000 kr.s reglen, man har 40 pct.s reglen og mange andre krumspring, og til sidst når man i de fleste tilfælde ned til et meget, meget lille beløb. Jeg har set meget store ejendomshandler, hvor der har været fortjenester på over 1 mill. kr., men hvor det beløb, man når frem til som grundlag for beregning af kapitalvindingsskat, er ganske lille. I øjeblikket fordobler man så dette beløb efter loven og beregner 30 pct. heraf. Det bliver selvfølgelig formelt i forhold til beløbet 60 pct., men det er jo ikke en fornuftig lovgivning. Man må finde frem til de rigtige fradrag, som giver en reel inflationssikring, og ikke have alle disse krumspring. Man må nå frem til det, der skal beskattes, og så have en beskatningsprocent, der i høj grad nærmer sig den typiske indkomstskatteprocent, således at der ikke er nogen forskel på den, man lægger på indkomsten, og den, man lægger på fortjeneste ved salg af større faste ejendomme.

Det er de betragtninger, jeg gerne vil have lov til at anføre i denne forbindelse. Selvfølgelig må fordoblingsreglen falde væk. Hvis man lader alle disse ejendommelige fradrag med undtagelse af inflationssikringen falde væk og så har noget, der ligner indkomstskatteprocenten, så tror jeg i og for sig, man har fået en rigtig kapitalvindingsskat på de områder, hvor det ikke skader den jordpolitiske udvikling.

(Kort bemærkning).

Hauch: Jeg tror, der var mere end én i denne sal, der bemærkede svingningen i hr. Niels Westerbys indstilling under denne forhandling.

Når jeg har bedt om ordet, er det for at sige, at jeg forstår så udmærket, at den højtærede finansminister i en debat som denne, som trækker længe ud og omfatter mange detaljer, kan glemme et spørgsmål, som både jeg og andre har stillet, men jeg vil gerne bede finansministeren besvare det direkte, nemlig spørgsmålet: hvor frit er den højtærede finansminister stillet med hensyn til den kommende udvalgsbehandling?

Finansministeren (Grünbaum): Jeg synes, man skulle gå i gang med udvalgsarbejdet